

Inauguració de les XV Jornades

Josep Roig i Càrcel

Bon dia a tothom

En primer lloc voldria agrair a la Societat Andorrana de Ciències –i molt especialment a la seva presidenta, l'Àngels Mach– la tasca tan important de difusió del saber que es duu a terme a través de l'organització de les Jornades de la SAC, unes jornades que enguany arriben ja a la seva quinzena edició. En aquest sentit –i en termes de psicologia evolutiva–, podem afirmar que les jornades entren de ple en la part més àlgida de la seva adolescència, consoliden la seva identitat i transpiren eferescència i passió pertot arreu.

També voldria dedicar unes paraules d'agraïment a la Fundació Crèdit Andorrà per la seva implicació en aquest tipus d'iniciatives que permeten apropar la cultura a les ciutadanes i els ciutadans del nostre país. Et ben asseguro, Antoni, que per al Govern és un autèntic plaer poder col·laborar amb la Fundació Crèdit Andorrà en aquests tipus de projectes i iniciatives.

No voldria encetar el meu parlament sense abans mostrar també el meu agraïment a totes les persones que van participar amb les seves ponències en les catorzenes jornades de la Societat Andorrana de Ciències, i en especial a la Carla Riestra, per haver-ne esdevingut la coordinadora. També voldria agrair la participació a totes les persones que prendran part amb les seves ponències en la quinzena edició, així com a la Sra. Sílvia Puente, per coordinar l'esdeveniment en aquesta ocasió. Així mateix, també voldria fer palès que sense la implicació de ponents i coordinadors tot això no seria possible, ni l'esdeveniment en sí ni la publicació d'aquest llibre que tinc entre les mans.

Permetin-me que per començar els faci un breu apunt sobre la relació entre els valors de la nostra societat i el món educatiu. Sempre he pensat, i així ho he dit aquests darrers dies en diverses ocasions, que qualsevol millora en termes qualitatius que pretenguem introduir en l'entorn educatiu ha de recolzar-se, d'entrada, en els valors com l'esforç, el treball i l'excel·lència, valors que sempre han caracteritzat, al meu entendre, la societat andorrana en general. Subscriu en aquest punt les paraules del Joel Sàmper quan diu que hom podria pensar que parlar d'educació en valors pot sonar a conservador. Jo em sumo a l'opinió d'en Sàmper afirmant amb rotunditat, com ell ho fa en la seva ponència, que això no és així. Els valors, en tot cas, no pertanyen a cap ideologia política, sinó que pertanyen a la humanitat, i els que jo els acabo d'esmentar –l'esforç, el treball i l'excel·lència– caracteritzen molt bé la societat andorrana. Així doncs, penso que des de l'entorn educatiu cal que fem un esforç per difondre i potenciar aquests valors entre els joves del nostre país, que són el patrimoni més valuós que tenim, tant els qui tenen més dificultats com els qui en tenen menys, atenent la seva diversitat i vetllant perquè els aprenentatges que el sistema educatiu els proposa els siguin útils i significatius.

De tota manera, entenc que la difusió d'aquests valors no és només una tasca responsabilitat dels polítics o de l'escola, sinó una tasca de tota la societat i, en aquest sentit, una responsabilitat col·lectiva. Ens concerneix a tots i cadascun de nosaltres, tant als responsables de l'administració i a les institucions educatives, com a les famílies, als ensenyants i a la societat en general.

Parlava la Carla Riestra en la seva ponència *La transmissió dels valors* de la importància que tenen els models en la transmissió dels valors, i és que tal com ella argumenta, avui dia és molt més important formar que informar, és a dir, *saber ser* que *saber*. I és precisament aquí on entra en joc el concepte de l'adult com a model de comportament, d'actitud, de valor humà.

Aquest cap de setmana hem assistit, lamentablement i amb absoluta consternació, a una tragèdia sense precedents per a la nostra societat. Us ben asseguro que l'actuació heroica, solidària, tenaç, també audaç i valenta, dels nostres cossos de seguretat, dels nostres equips sanitaris, dels nostres voluntaris de la Creu Roja, entre tants d'altres, que han ajudat en les tasques de rescat i de suport a les víctimes de la catàstrofe, esdevindran, sens dubte, un model de comportament que estic convençut que marcarà de per vida les generacions futures i que contribuirà a consolidar amb força els valors de la societat andorrana d'avui. El meu reconeixement més sincer per a tots ells.

Per tot això que els comentava, quan amb el company David Gàlvez debatíem sobre la temàtica de les quinzenes jornades de la SAC relacionades amb la formació per a la vida professional, no hem pogut evitar arribar a la següent conclusió, i és que evidentment, més enllà dels coneixements disciplinaris, tècnics i acadèmics, és a dir,

el *saber* i el *saber fer*, hem de ser capaços de garantir que els nostres joves s'insereixin en la vida professional amb el mateix bagatge possible, també pel que fa als valors, és a dir, el *saber ser*. Perquè treballar vol dir, a banda de posar-se a la feina –i fer-ho, a més, amb professionalitat–, conviure, compartir, participar.

L'actual conjuntura de crisi econòmica nacional i internacional ha generat un consens molt gran sobre la importància de la formació com a pedra angular d'un canvi estructural necessari i ineludible per al progrés i el desenvolupament del nostre país. Necessitem avançar vers una economia sostenible que exigeix un nou model econòmic, un model que converteixi el coneixement en el factor determinant del progrés i el motor essencial del desenvolupament.

Aquest factor requereix un esforç col·lectiu per millorar i fer créixer la formació, especialment dels nostres joves, i fer-la extensiva al llarg de la vida. No serem capaços de sortir d'aquesta crisi només recolzant-nos en la formació, però és evident que sense la formació –una formació de qualitat– no serem capaços de sortir de la crisi.

El compromís de la ministra d'Educació i Cultura, de la ministra de Salut, Benestar i Treball, i del cap de Govern, a través de diverses intervencions, és revelador de les prioritats del Govern, i la formació és i serà una d'aquestes prioritats en aquest nou model social i econòmic, amb un desafiament decisiu, que consisteix a pal·liar la situació d'atur existent i augmentar el nivell de qualificació professional.

Necessitem una societat més formada i més preparada per aprofitar les oportunitats de les noves tecnologies i els sectors socials i econòmics emergents, per fer-la més competitiva, per transferir coneixement i procurar benestar.

Crec que estem en un moment favorable per a noves iniciatives empresarials, per a nous reptes econòmics. Cal, doncs, viure el moment com una oportunitat, una oportunitat que hem d'afrontar amb la màxima preparació, amb els professionals més qualificats.

Desitjo que les quinzenes jornades de la Societat Andorrana de Ciències esdevinguin tot un èxit i que, sobretot, contribueixin a una reflexió aprofundida, necessària, sobre quina formació necessita la nostra societat per afrontar amb èxit la vida professional.

Moltes gràcies per la vostra atenció.

Josep Roig i Càrcel
Secretari d'Estat d'Educació (2009-2010)